

Un cantec cat viata

Ion Vatamanu

Un cantec de copilarie,
un cantec cu miei,
cu fluturi si vise,
un cantec cu spini,
cu serpi si urzici,
un cantec cu parinti si bune.
Cand am incheiat cantecul,
pe locul bunelor erau mama si tata
Un cantec iubitei,
un cantec cu foc,
cu lacrimi si nesomn,
un cantec cu spini,
cu serpi si urzici,
un cantec fara de parinti.
Cand era sa-nchei cantecul,
iubita,
ca o pasare,
se gatea sa plece
Un cantec mie,
un cantec al sufletului,
al vietii, al mortii.
Un cantec singur,
tot uitandu-ma la iubita,
la pasarea care zbura

Intre mine si pasarea ceea
vad cioburi de cantec,
verzi ca meditatie poetului
pe tar mul unei mari indepartate